

സൈന്യം

മു. എം. കെ. കുമാർ.

സേ ചുവര ത്രി.

അമധ്യ

നിരാ കൃത യായ നായ 1 ക.

പ്രസാധകൻ

കെ. അനൂർ. ശോവിരദൻ

കൊച്ചുങ്ങല്ലുർ.

മേന്മാംപതിപ്പ് കോട്ടീ. P000. 1

സമ്മകാഹരി പ്രസ്സ്

കൊച്ചുങ്ങല്ലുർ.

1106.

വില 0-3-0

ഭര്മ.

— * —

പോയാണ്ടിൽ കോട്ടയ്ക്കൽ വച്ച സമേരിക്കപ്പെട്ട സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ കവിതാപരിക്ഷയാട വിഷയമായിരുന്നു “ദർത്തു പരിത്രകതയായ ശക്താളം.” ഈ വിഷയത്തെ ഒരുപ്പാർത്തിച്ചു മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ലഭ്യപ്പെട്ടിട്ടും പല കവിലോകവും കൂതിപ്പുന്നയാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് ചിലതുടെ പ്രേരണയാൽ ചാണ്ഡിരാ കുപ്പൻ അവർക്കരം ഏഴുതിയ താണം ഭ്രമികാവിഷയമായ ഈ ലഘുപ്പണ്ണക്കം, സാഹിത്യപരിഷത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഇടപ്പെട്ടിട്ടി സാഹിത്യസമാജത്തിന്റെ ഒരു വാർഷികത്തിൽ ടി. സമാജപ്രവർത്തകനാടുകെ ആവശ്യപ്പെട്ടാറും ഈതു ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ “ശക്താളം”യുടെ അവതാരം തന്നെപ്പറ്റി ഇരിച്ചിട്ടിരിക്കണമെന്നു് വിചാരിക്കണില്ല.

സമൃദ്ധിതമായ ഇതിലെ ഇതിപുത്തത്തെ ഗാലിത്തിൽ വിവരിച്ചുന്നു, സ്വപ്നപോലെ കല്പിതങ്ങളിലും വാക്കുങ്ങളിൽ കൂടി വിവരിച്ചും, ഈ സന്നിക്കയെ പുഞ്ചിപ്പെട്ടത്തിട്ട കാഞ്ഞമണ്ണനു തോന്നണില്ല. വള്ളം തേതാരി, ഉള്ളിട്ടു മുതലായ കവിവരങ്ങാർ സാഹിത്യപരിഷത്തുകളിൽ വച്ചും മറ്റൊരു മുക്തകണ്ണം പ്രാഥിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്റെ സൗഹ്യസിഖംഡം കവിതാവാസനയെപ്പറ്റി

ററി കേരളീയരിൽ അധികംപേരും വില്പനിപത്തിളം കയില്ലെന്നുള്ളതുമുണ്ട് നിസ്സുക്കമായ സംഗതിയാക്കണ. മുസ്ലിം ഗുമാകാരൻ ചിത്രങ്ങളും ഉല്ലേഖനങ്ങളിലും ഉള്ള സഹജമായ പാടവത്തെ മുകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഇതിൽ പാലേ ഉദാഹരണങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. ലഭജാശോക അല്ലാൽ അതുവില്ലയായ നായികയുടെ നിലയെപ്പറ്റി കവി ഇങ്ങനെ വർണ്ണിക്കുന്നു:—

ചായവാമിടതുകളിനാലെ, വാ—

മോതപാർശപവസനാവലംബിനീ,
ഡാങ്ങാമുവിധിശൈല്പ്പഴിച്ചു, ഒ—
തതാരനൊന്നവർമധങ്ങിനിൽക്കുവേ.

മെംഡിയികൾമണിബുന്ധമാന്നീഴം
ബാലരമ്പ്പവിടപാന്നുഖാളിവാൽ
മീലിതാക്കിവദനംരാച്ചു, ഒ—
നീലവേണ്ണിനരകളേജിക്കുവേ.

“ശകന്തളി”യിലെ ബുന്ധസെഞ്ചക്കമായ്ക്കും വിവാഹിക്കുന്നോരി ഡി. കുപ്പൻ പത്രത്തു “കേരളവമ്മതമ്പുരാ നെ സാദരം അനുകരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തോന്നം.

അത്തയാമവരെയാവില്ലും—
പൂർത്തമുത്തട്ടുത്തുവാങ്ങളിലും
പാത്രക്കേണ, കൂളിപ്പവായുവീഴുതിച്ചം
താത്തളിത്തരമ്പഖാപ്പയാരയാൽ.

മുത്യാലി പദ്മങ്ങൾ നോക്കുക. ഇതിലെ അത്മാനത രന്ധാസങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ തത്പച്ചിന്താസമീക്ഷിതങ്ങളിലും

III

കൗ. “വിഡേ, വാണികരിക്കവിഷയം ഭവന്തം” “വി
ധി പിശകകിൽ തുണക്കാകയില്ല വിഷയങ്ങളാണെന്നും.”
മുതലായവ ദ്രോഗതങ്ങളാകുന്നു.

അരോദനംകാണ്ടചുടങ്ങാർവ്വിത്തതൻ
ഒരോമിഷനംജ്ഞു ഹലോചനണ്ടംപൊൽ
സരോവരത്തിൽപ്പുലർവേളനിനിച്ചു-
സരോജവ്യഞ്ജങ്ങളിരത്തുപോനവർ-
മുനികാനനവത്തിയായിച്ചു
നിനവല്ലുംവിരമിച്ചു, പിന്നുയും
ജനനാമനിലേത്തി;പാരമേര-
തടയുംനീർ,ഗിരിസാനവിൽപ്പട്ടി.

അന്തുംജങ്ങളായ അലക്കാരപ്രയോഗങ്ങൾക്ക് മേൽ
കാണിച്ച പദ്ധതിക്കു ഉഭാവരണങ്ങളാക്കാം. ഈ എസ്സു
കത്തിൽ സാധാരണക്കാക്ക് ദ്രുതഗ്രഹങ്ങളായ പല പ്രയോ
ഗങ്ങളിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു ടിപ്പണി അത്യാവശ്യമായിര
ുന്നു. “കൃത്യാന്തരത്താൽ അതു” അടുത്ത പതിപ്പിൽ ഏഴ്
രിത്രേക്കംബന സാധിക്കയുള്ളൂ. ഈതിൽ അപൂർവ്വം ചില
ഡിക്കകളിൽ കാണുന്ന അപദേശങ്ങളെല്ലാം അടുത്ത ധാതി
പ്പിൽ തിരഞ്ഞെരലുണ്ട്.

ഈ വണ്ണകാവുത്തെ പാറുഎസ്സുക സമിരിയിൽ
ഉൾപ്പെട്ടത്തുന്നത് വില്യാത്മികരിക്കൊരുന്നഗ്രഹമായിണി
ക്കിം.

ഈനി, അവസാനമായിച്ചു, പണ്ണിരാ കരപ്പനേപ്പ
ററി രണ്ട് വാക്കു പറയേണ്ടതായിച്ചുണ്ട്. മറി കരപ്പനേ
“ബാലാക്ലേര” തതിന്റെയും, “ബൈമീപരിണാ”യതി

ങ്ങിയും ഗമകത്വാധിട്ടേ അധികം പേരും ധരിച്ചി
ട്ടിഴി എന്ന തോന്തനും. അദ്ദേഹം പദ്ധതി മാസികകളിൽ
ഖും പലപ്പോഴായിട്ടും വണ്യകവിതകർ എഴുതി പ്രസിദ്ധീ
കരിച്ചിട്ടിള്ളുന്നതു പരമാത്മാൻ. പ്രത്യേകപുസ്തകം
രചിക്കാത്തതുകൊണ്ട് മി. കൂപ്പുന്നറ കവിതപത്തിനു
വല്ല ഹാനിയും തട്ടിയിട്ടിണ്ടും ഭാദ്യരിക്ക വിശ്വാസ
മില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വണ്യകവിതകളെ ശേഖരിച്ച,
സംബന്ധിക്കുന്ന കുമതതിൽ ഈ “പ്രസ്ത്രിൽ” നിന്നും പ്ര
സിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന വിചാരിച്ചുവരികയാണ്. അദ്ദേ
ഹത്തെ ഒരു മഹാകവിയെന്നോ, കവികോക്കിലെമെന്നോ,
അഭിസംഖ്യാധനചെയ്യുന്നമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനോ, ഒരു
ജീവിക്കാണോ, അശേഷം അനുഗ്രഹമില്ല. എന്നാൽ ഒരാൾ
സൃഷ്ടിസമുദായത്തിൽ ജനിച്ചപോസ്തുകൊണ്ട് മാത്രം അ
ധാരിക്കുന്ന യോഗ്യതകളെ ധിക്കരിക്കാനോ, നിരാകരിക്കാ
നോ ചിലർ ചെയ്യുന്ന പരിഗ്രാമം അവത്തെ സമമനസ്ത
ത്തിനും, അതുപോലെ തന്നെ സാഹിത്യത്തിന്റെ പരി
പോഷണത്തിനും അന്തരുപമായ പ്രസ്തിയശ്ശേനും
പുസ്തകാവിഷാദത്തെ കഴിയുകയുമില്ല. ഇതും ചുത്തുമായി
പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വണ്യകാവ്യത്തെ സഹിത
സമക്ഷം സാംഭരം എന്ന് അവതരിപ്പിച്ചുകൊഴിഞ്ഞു.

കൊച്ചങ്ങല്ലുർ.

28—9—1106.

എന്ന്,

കെ. ആരു. ഗോവിന്ദൻ.

ଶ୍ରୀ କମଳାତ୍ମକ.

ଆମେହା

କୀରାତୁ ତ ଯା ଯ ନା ଯା କ.

ଅତ୍ୟନ୍ତିକୁ ପ୍ରାଣିର ଜୀବନା-
ଆବଶ୍ୟକିତ୍ୟର ଉପରେ ଦେଖାଇଥିଲା
ପୂରୋଲିଙ୍ଗ କରିବାରେ କାହାରେ
ଦେବୀ, ରାଜସଭାବିତ କାହାରେ.

“ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ” ନାରାଚ “ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ” ତାଙ୍କ
ବାହ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିକରେ
କାହାରେ ବାହ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିକରେ
କାହାରେ, କାହାରେ କାହାରେ.

ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ କାହାରେ
ବାହ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିକରେ
କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ, କାହାରେ.

ഡാന്തലീസ്തതംഗരച്ചുമിഞ്ചിം
പുറുക്കിൽത്തലവയെന്നതുംപാത്രിനാർക്ക്
കാന്തവ്യാദഹനധ്യമപാളിയാൽ
ക്ഷാന്തരാംമവസരോദാരംസതി

കാണിച്ചുവാര,വൃഷ്ടാവനനാടിം
വാണിജേനനനിന്നവുറരനാഥയം
വാണിജനാവർ,ഭാനാ മയാലു്,വിഡേ!
വാണികർക്കവിഷയംഭവന്തം.

രേണു,എൻജനിയിലുത്തലീനനാശ്
അബ്ദമെങ്കിലതുംബത്തിട്ടുണ്ടേ!
കേവാകകാദിക,മലുവോക്കുള്ളുലുനം.
താനാരോക്കരതിനാലുണിസിതേ!

ശ്വേതിശമുഖിയീജനസ്സിൽ,നീ
സ്വീകരംഗലവിധാതുിയാകില്ലോ
പുപ്പജനകുത്തപ്പുപമീവിധം
ചുപ്പഹായിയിൽനയിക്കയെല്ലുണ്ടോ?

അത്തലുള്ളിലോരമട്ടാതുങ്ങിടാ—
നേതതടിത്തനക്കല്ലഞ്ചിവിങ്ങിയും
ഉത്തമാംഗമത്താഴേന്തിയും,മുവപം—
പൊത്തിയുംകരകതനനായായരം.

വാരിജാനന്നടയാൽ, വലംചു ച-
ന്നോരിവായ് മലംനക്കിയെങ്കിലും
ത്രിഗ്രാമവാക്കാരയാരയാൽ
വാരിത്രക്ഷംരതായ്, പ്രദാനം.

ബന്ധുരാഹി! യദിവാ, വധിക്കണ്ണേ
ചിന്തനന്നടക്കരത്തിലക്ഷം?
എന്തിനേണ്ട, യിവിവക്ഷമുഖവും
സ്ഥാനതി, കാന്തിജിതകാമസുംവി!

“പ്രധാനതിനടമേഘങ്ങളോ-
തേസയമാന്നശിവത്തിലേറിഞ്ഞാൻ
ഹാ! ധരിത്രിയിതിലേക്കചൊടി, ചെ-
ന്നാധമന്നുപരിഹാരമേഖക്കയോ?

കാനാനാന്തവിജ്ഞപ്പിതാനല-
നാനന്തത്തിലുഴുപ്പുതിക്കയോ
മീന്തീകരണലീരമാംജല-
സ്ഥാനമാന്നടവിവടിന്തുകൈഡിക്കയോ?”

ഹാ എതാൾ, യിരുദേപാലേയോക്കെങ്കിലും
മോഹമാന്നപരയാകിഡോത്തിടാം!
സ്നേഹസാരമുടയുണ്ടെവിയിൽ
സ്വാഹസപ്രിയതവാഴ് വത്തേറിനോ?.

(വിശ്വാസകം.)

പോതയെങ്കിൽ, മനിമിസ്ത്രഗണ്യതമോ—
ഭാരശിഖ്യയിൽനിജാത്മകാശനം
ചേതമോ? “ആതി” എല്ലാംവർഷം, സ-
ഞ്ചാരവേദമ “തസ്മാന്ത്രംലോകജം”

ഉക്തസംഖ്യാന്തരിക്ഷ, കാന്താസ—
ന്യൂക്തയാർക്കടിരയുണ്ടാവകില്ല
വ്യക്തതദ്ദേശവ്യാപിക്കുതൊഴുകു
യുക്തമെന്നവരികില്ലപാശ്ചകിൽ

പ്രാണവാനിസ്ത്രാന്നിഷിഡിശായ്,
ക്ഷോണിവാഴ്വുകൊടുവാർമ്മന്ത്രം;
കേണ്ഠത്തിപിറ്റു പർഷിനാക്രു—
വാനരകൈളളികയി! ഇദ്ദേഹിനി!

രാലിനിക്കരയിലന്നാംപിത്തുനിൻ
ബാലഭിംബതനാമമാകില്ല
നീലഗംഗാരതിൽ, വാജ്ജീരംളിൽനിൻ
ലാലനാഭധൂമംയിരന്നടത.

ലോകലോചനനിരയ്ക്കന്തസ്യം—
സേകമായനവയെയുവന്നതിൽ, നീ,
എകയായ്. വിധിപ്പിശയ്ക്കിൽ, തുണ-
ഡുകായില്ല വിഭവ സംഭളാനമേ.

ഗൃഹയും വസന്തവിച്ചുവൻ-
പീഡനംപിടിയിലായ ദേവിയെ
കുറിയനാണിങ്പിവിട്ടുനോക്കി, യാ-
റീഡിജണ്ണംനിളിത്വവസിക്കയായ്.

ആത്തയാമധൈജൈ ബില്ലുര-
സ്തിതംരമ്മതട്ടുരുഡണ്ഡി
പാത്രക്കേണ, കളിർവായുവീഴ്ത്തിട്ടം
താത്തളിത്തരളബാഷ്ട്യാരയാൽ.

യമ്മദൈവതഗളിൽനിന്നുവാ-
ന്നോമ്മയററചനോഞ്ചിട്ടുവിഡു
കർമ്മസാക്ഷിമരയുണ്ട്, അതുവിന്
കർമ്മമന്മറിവോരിനാദിക്കം.

* * *

ചായവാമിടത്തുകയ്യിനാലെ, വാ-
മോയപാഠപ്പെവന്നാവലംബിന്നി,
ഭാതണാത്മവിധിയെപ്പുഴിയു, എ-
ത്താത്തനാനതവാദംമയങ്ങിനിൽക്കേണ,

മെതലിയിക്കിയിലാണിബാന്ധമാന്തിം
ബാലരന്നുവിടപാന്ത്രബാഹുവാൽ
മീലിതാക്ഷിവദനമോച്ചു, എ-
നീലാദവണിനരകംഞ്ഞിക്കേണ!

അടച്ചിയില്ല,കൊടിയുംമുഖവും
പാടിയില്ലപികവുംവധുടിയും
കൊടി,പേണവസുരാജയാനിവാ-
ട്ടോടി;ക്ഷമയമതുചിത്രത്വപ്രായ്.

ജ്ഞാനവുംതെറിവോന്നും,ദേതിനാം
ബന്ധുവായുംഹാരദ്ദേശവെഭവം
അനാശീക്ഷമതിലുണ്ടാവകിൽ,നി-
നാതരാത്തിയതുതീർന്തിട്ടംനും!

II

വഹാദേക്കാലുംകനകാദ്വിതാൻറേ-
ലഘാരായ്യമാകംകമനിയദ്ദൈയിൽ
സുരാസുരാചായ്യമലീവജാഗ്രമം
ചീരായശോഭില്ലു,സുഹാനിഗ്രഹായ്.

അതിക്കൽമന്ത്രതനിന്റുകർമ്മങ്ങാ-
ഞ്ഞാരീക്കൽപ്പാക്ഷായണി,വിശ്രമിക്കവേ,
സുരാച്ചയാനോക്കിയുഡിനാതാ-
ചൊരായ്യുംതജ്ഞല്ലവർക്കണ്ണ;സപ്പു,ഹം.

വിസാരിക്കാമായതു,വിന്നുയം! തുടർ-
പുണ്യന്മുക്കീയുഗമായ് പിരിഞ്ഞുംത
സുസാധപിയാക്കുമുനിപ്പനിതന്നീരുടും—
പ്രസാദമത്തം ചുത്തുകൂട്ടുനിനിൽക്കുന്നു.

“ഇതാരയേ! സ്വർഖഭൂമാനരക്ഷണം—
രുതാനാശം ശ്രീകലജനാമേന്നേയം?
സുതാഭിഷ്ഠം കളികാത്മദ്വാഖ്യിയാൽ
യുതാദരംതോനിതറിഞ്ഞവശലോ!

അങ്കഃന്നു താഴേപാക്കു, വശ്രൂവെവിവം—
രാകംസ്വയർമ്മാരമണിയ ഹീരം!
ശക്കരാളയ്ക്കീയുടജസേ പ്രഭവിരം
പാക ത്രഞ്ഞാനന്നുഭവദ്വിപാതം ഘാനം”

നിംബത്തേഷാൻമുനിപ്പ തീയിവിധം
പരാത്രുകേട്ടോരുളു, വാശ്രയമേം—
കട, എതിരിത്യുള്ളിതപ്പത്രിയായ്, സപ്യം—
ചരഞ്ഞബവർക്കുമുഖലോകനത്തകി.

നിജാംബവികാനിക്കുതവിശ്വനിരീക്ഷണം—
പ്രജാതമത്തിക്കാണ്വഹിച്ചുനിന്നാണം
സുജാതവൈത്താപസിയുള്ളിലിഞ്ഞു, തന്റെ—
ഇഞ്ഞരാളുത്തിലെ സൗചര്യപ്പേരിനും—

വീഴേഷമല്ലുമരിയുന്ന “യുക്തി” എന്നു
കശേഷയും അപീക്കലമെന്തുമാലിക്കേ!
നാഡേവാംഗ്രേഖപതിവിസ്തൃതിക്കയാൽ
കുശേതരയിക്കുണ്ടിനീ, വിജയയയാണ്.

തവാനമല്ലതീക്കലതന്ന “ഗ്രീലു” എം
ജുവാർഹമാ അംകരണംവിലാസവും
പ്രവാസകാലത്തുമയേയരിച്ചിട്ടും
പ്രാഞ്ചരാഘവരിനിന്ത്രും ആരും.

അതപ്പോൾ, ഫോറ്യൂമലേകക്കുണ്ട് രി-
മല്ലിക്കേ! നിന്നൊവരിപ്പുതിങ്ങനാം
ഇതല്ലെല്ലാംകലിച്ചുമേൽക്കുമേ-
ഭത്തു, സംശ്ലാപിയിലേറുമാണുമാ.

തന്നെരംപുംക്കൈളുഴിവരുന്തു തീരുന്നീ
നാംനൊരായംവിജയിക്കുമ്പോതു!
വരാം താങ്കാൾ, പമാമുനീശ്വരൻ;
വാനത്തുംതന്മുഖവദർശനത്തും.

വിള ക്ഷേപോലാനുമലക്ഷ്മിയായി, നീ
വിള ക്ഷേത്രക്കാർപ്പാൻമക്കേളുംകുത്തുള്ള!
ഇളക്കുമേഖലേ, മനസ്സും തനിന്നിതാ
തിള്ളു, പാശിസ്തുവഹമല്ലുമോമലേ!

അപോധനാദ്ദേശവരയേകിട്ടുമല-
വ്യാപാരവർദ്ധകഷ്വാക്കംഡാഡാവുംബാനം
കുപാപയുമത്തിലാണിത്തു,കുപ്പി,യ-
റുപോത്തുപ്രയസി,യേവാരോതിനാദഃ:-

ജയിക്കി!ക്കാക്ഷായണങ്ങവനാദിനീ!
ജയിക്കി!ചീവമഹാഭാഗിപ്രിയേ!
ജയിക്കി!ഗീംവാണസവിത്രി!നിത്രവും
ജയിക്കി!സൗഖ്യില്ലപ്രവിശ്രൂതജീവിതേ!

പരേജ്ഞമാന്തനജ്ഞരതായെടുത്തുകൊ-
ണാഭാരേവിധികണ്ടിസ്വാസുവാസുവജ്ഞപ്രൈ
വരേണ്ടുഡായ് വാഴമൊരംബിനിന്നുകഴ
സുംഭാവനവൻജീവിതത്രുഖിനാർക്കിട്ടം.

ശാഖാദിയാദംഗ്രുവണാദിനാലുമൊ-
ത്രുമാസഹായക്കുപമാനാന്തരായ് ,
അമായമശ്വാത്തികനിഷ്ടയാന്നാഴ -
നാമാനംശംപ്പിപ്രിയമാക്കവദനം.

സവിത്രിയല്ലകില്ലമെന്നെന്നിയാത്രിയ-
ഡവിച്ചതില്ലകില്ലമല്ലവികൽ,നീ,
ഭാരവിജ്ഞമേഞ്ഞെന്നു,മദ്ദീയരക്ഷണാ:
ലുവിസ്മാന്മുദ്ദരി!നിന്മഭാരത!

ഉദീന്നഗണ്ഡോകാനലഫേഡാരജിപറ പതൻ
 പ്രദിപ്പാസ്സിൽകരിയുനമാനസം
 തപദീയവസ്ത് മംജും റദ്ദധാരഭാ-
 ലഭിനമായ്ക്കിന്ധി, ദിനവത്സലേ!

വിധാതു യമ്മതിനന്ന്, തവാർഹണം-
 വിധാനമേൽക്കാനിവംചാതുകയാർ
 പ്രധാവനം ചെയ്തുവെമ്പാക്കെ, മാമുന്-
 പ്രധാനാഭ്യാം സ്വനിയിക്കുചെലുംകേ!

മുതാദരാലോതാതൈ, ധർമ്മചുതിന്ന്
 സൃഷ്ടാതു പ്രകാരവിധപാണി, തന്നക്കുറ
 നിതാരതാഷിക്കലമേന്തി, ഉന്നമ-
 നാതാശികാണി ചുസ്തസ്താത്രും.

മനസ്സിനഞ്ചംപ്രിയ തോഴിമാഖംഡം
 എവനപ്രകാശമല്ല, അഞ്ചാശാലായും
 വനസ്പടിനിയും, വൈംബാഡം-
 നാനർപ്പം വിന്തംപരയായി, താപസ്സി.

വാനോദരചുപ്പായ്ക്കുതിൽക്കുളിച്ചു-
 നാവേദയത്തിന്നീസവച്ചുവെന്തുയും
 അവേദകവിത്തകൾനന്നക്കുംജാ-
 നക്കോയരിക്കേള്ളും അനിത്രുതുമായ്.

പ്രുദ്ധരാദനംകൊണ്ട് പുട്ടങ്ങേഡ് വീതിൽ നാൻ
അരോമുഖം കുറഞ്ഞുള്ളോചനങ്ങൾ പോത്
സഭരാവാതതിൽ പുലർന്നോളുന്നിനിന്മിക്ക്-
സഭരാജപ്പെ ആഞ്ചേരിയുടെ തൃപ്തി പൊന്നവർ.

സുമോച്ചഹാരം തിരുവായി തിരുവത്യീര...
ത്രുമോച്ചരസമക്കിവരന്നീസന്നിഡയു
നുമോഹിനീരൈതലിന് എന്നു രിച്ചുചാ-
ന്വമേഖലുമാണ്ണിന്നു തുവാഞ്ചേരിവന്നംതേ.

ക്രേമണംകൈവിട്ടുവിലേയ്യുമാംതു...:-
ക്രുമണംപാണഗാത്രക്കണ്ഠുനിപ്പത്ര യാരും ദിം
അംമണംബാധാരം റഹിപ്രുണ്ണു, നാൽ
സുമണംളർപ്പിച്ചുവാംകൈവണങ്ങിനാർ.

പ്രുമാദമറാത്രുമപ്പല്ലക്കംക്കഴിം
പ്രുംജനംതോട്ടുനും സ്കൂജോലിയും
സുമാംഗിമാൻ തേംഴിക്കരംചെയ്യുതിരുസദാ,
പ്രുമാണിയായ് നിന്നാവാം നോക്കിവന്നിനേ.

അനന്തരാഖാക്കം ദീന തുരും മാവാ-
നന്നാരുഹിക്കാതിജാനാഞ്ചുള്ളും യാ
ലവന്നപ്രുണ്ണോക്കതിലക്കാലമുള്ളുനി-
സ്പന്നത്തില്ലും ക്രമാംശവന്നുവാഴുവതും?

നാരാസദോക്ഷത്താടത്തിഇന്ത്യൻ,നി-
സ്മരാഭവംവെണ്ണം ദരക്കം ചെയ്യു വാൻ
ഒംബുദ്ധംഡോംലൈഡിചുവാറംക്ക്,താർ
സ്മരാസ്സു രാ വാഞ്ഛിത്തമാറ്റുന്ന-

വള്ളൻ റാം, യുദ്ധം തന്ത്രാടക്കാപ്പുമാണ്
തള്ളൻ, കാർശ്യം കലജാഗ്രേരീംവും
പുരദ്രം രാഖയ്ക്കു ദയാക്കം നെന്നാപോത്
പ്രിറന്നാശാധ പ്രിക്കൊത്തേക്കാമുഖം കണ്ണ്

ഓതീവേ പശം ഗ്രൂമിയന്നാവെപ്പതലും
സ്തീസമുച്ചാരം ദയായതായയും
സുതീതതിരപ്പം സന്നിഹിതാശ്ശേരിയെ
പ്രിതീകരിപ്പും മാക്കിമാറ്റിന്നാൽ

III

സുതചതുമണം, മുതിപ്പുക്കത്താൾ-
റത്താക്കാപ്പാരിനക്കുന്ന സ്പാന്ന
പതിവായീ ചിവാരോട്ടുക്കണ്ണാൾ
പതിചിന്താപരയായീ ശേക്കന്തളി.

മുന്നന്തു കാംത്രു പാളിയാൽ
 കനകപുത്ര വൊട്ടിരുകി, മിന്നിടം -
 വനമാലികത്രം വേദിമേൽ
 വനജാക്ഷിശണിവാണിതെകദാ.

അളക്കാദ്ദീശരൂഹ പ്രിഞ്ചിയും
 വളർഹാറിൽ ക്ഷേമിൻ കൈകൾക്കട്ടിയും
 മൂലകാബണ്ഡാരതമന്മാസും -
 നീളകീഴഃ വവിച്ചാരവീച്ചികരഃ —

മനതാരിൽ മനഃപ്രഭരം മിടം
 നിന്നവൊന്നാണ്, ഭവിപ്പുതന്നുവും
 മനരശ്ശേമികൊതിച്ചിരണ്ണ, ഭ-
 പ്രിനമീക്ഷികക്കത്രന്നെച്ചയ്യുതാൻ.

മഴക്കിട്ടുവതിന്നവാരിഡ-
 തശ്ശേയാം തിട്ടുമത്മനോക്തികർ-
 പഴതാകകിലാട്ട്, കർഷക-
 നാഴിക്കുമേലും പാവിയശലണ്ണും ലോ.

അച്ചന്നായരിവിശ്ശപസിച്ച, ത-
 പ്രാണത്തിന്റെ വിധേയയാകയാൽ
 കയണാനിധിയായായുമാണി-
 ഷ്ടുജമാളിനുവമാനമേകിതാൻ.

ക്കുന്നകല്പരാത്രതൊൻ‘പ്രിയ—
വദ’തൊട്ടുള്ളായതേഴിമാരോടു
സദാശൽപ്പതിയാൻ, ‘ഹൗതമീ’—
സദനത്തെസ്വഭാവസിക്കവേ:-

മൂന്നാവസരേ, മൃളുരമ—
മുഖവഗാളുതവാജിവാഹനനായ്
നിഗമാംബുധിക്കന്ന പനാന്നിട്ടും
നഗരദ്ധോടജ്ഞവിൽവന്നതും,

വനമണ്ണനവല്ലുറിക്കഴിം
നനവിൽ, തേമദമാന്നവണ്ണകർ
വിനചേക്കിവെ, മനിൽവന്നംസാ—
ന പനയംഭീരവചല്ലുരള്യതും,

നളിനായുധനവുലേവനം
നളിനീമംജുളിഡാലതരത്തിൽത്താൻ
ലളിതംചുഴുമിക്കൈ, മനി, ലുഡി—
തത്തളിവേകംപട്ടിവന്നചുന്നതും,

“ബഹുവല്ലിഭ്രംപ”രന്നമൽ
ബഹുമാന്യപ്രായതോഴിക്കേണ്ണതിൽ
“മഹിയുംസവിയുഷ്ടിഡയും
മഹിഷീയുഗ്മ”മിന്നന്നചുന്നതും,

ഇടക്കിവീഴിയകരുവാൻ, ഹിത-
 തെനാട്ടതണ്ണാർക്കളേറ്റിനിന്നിന്നതും,
 സ്‌പ്രൈറ്റലാഗമേടെന്നു ദാദർ, തന്ന്-
 മറിയിരും ചൗത്രം ശിയാൻ തുടന്നതും,
 അതുതന്നാവിലുക്കെത്തുണ്ടിയും
 ഗ്രാമലോകം ക്ഷേമിന്ത്യിനാതെയും
 വിത്തോട്ടരഹമ്പ്രസിൽവെച്ചു ചെ-
 ഫ്റാതഗാസ്യവ് വിവാഹം സ്ഥാവും,
 അസവീജനമായീ ഭവിച്ചു, ഏ-
 തസവല്ലീനിലയാധിവാസവും
 അസഹിഷ്ണവിധിപ്രചോദിതൻ
 പ്രസംഗനിങ്ങൾക്കുന്നസവ് വും. (കൂടു.)

യതികന്നുകളുള്ളനീഞ്ഞ-
 വതിലാളിക്കുംഗസാദങ്ങളുള്ള!
 പതിരയന്നാവെടിന്തവാത്തേക-
 ടതിളഃ വാബോധിയിൽക്കിങ്ങൾനീനിന്നിടാം
 നവമാലിക, ഗൗതമാശ്രമേ-
 സവന്ന ദാക്ഷിനി, യേന്നേറംസാദരി
 അവമാനമിതോള്ളത്തുകിടാ-
 റവള്ളംവെള്ളിലയായക്കുന്നീർ.

ജനങ്ങളിലാൽത്താനന്നുംയാം
ഐനബ്രഹ്മക്കിലേഴ്ചാതെയുംവരാഃ:
മനമേ!പത്രേണക്കിസ്ത്രൂർ-
അജനകൻദിപ്പുദ്ദായരിച്ചിടം.

കുരാക്കത്താരിപ്പനിപ്പു,യി—
ക്രൂരകയുള്ളിള്ളത്താതന്നാജകിൽ
കുരാക്രൂരച്ചപ്പുംഭൂതനെന്ന,വൈ—
ക്രതഭാവംഒതിയേന്തികാതെയാം.

മനിക്കാനനവത്തിഷായിടം
നിനബ്ലുംവിംമിച്ചു,പിനൊയും
ജനനാഘനിലേത്തി;പാരമേര-
തടയുംനീക്ക,ഗരിസാനവിൽപ്പുടി.

രതിപോലെസുഖാകം,മാടനി—
ക്ഷിതിയിൽനുകീഴിതനബപ്പണവാർ
ക്ഷിരിപ്പാചനികേതനാത്തിലി—
നാതിതിമാന്ത്രകണാക്കലുന്നനായ്.

ഹത്രനാഹരികക്ക് ചേന്നതാം
ചുമ്പുക്കിലവത്രംസഹിച്ചിടം
പൊതുവേനരംരാറിച്ചിട-
ജത്രതാനല്ലിയമാത്മസൗഖ്യം.

തനിയേഖലരായ് ഹരിച്ചുരാ-
 പ്പുനിനീക്കപ്പു വിനേവാ സനിച്ചുപരിക്ക്
 വനസ്പതിതെന്നാറിൽത്തത്രം
 മാജാധിശ്ശേഭവാനുചന്നതോ?

സ്ത്രീവനാമലവാരിയാരയാ—
 ലവനീവല്ലുഭിനന്ത്യതാം
 നവസുദരവല്ലിയല്ലേയാ
 തവവാഗപ്പനിയിൽവാടിവിന്നതം.

നരപാലനികേതനങ്ങളിൽ
 പുലംനിഷ്ട ക്ഷട പുഷ്പസനാഡിയു
 ദയവന്നുസമലസിക്കേം മാ?
 നിങ്കപിച്ചില്ലതുമനാമുഴിപ്പൻ.

ഉപകാരമൊരാരിക്കച്ചെപ്പുവാൻ
 രൂപമെന്തലേ! കഴിവില്ലയെക്കില്ലം
 അപകാരമൊരിക്കലുാവിക്കണാ!
 തൃപ്രതാനീട്ടജളാതിരിക്കണും.

ഒലിവരാറയും സ്വന്തിയും,
 കലികാലോഹമേം ഫാത്തവല്ലിയും,
 അപിവെന്നിയെവീ ത്തിട്ടന്നു
 വലയാധിശ്ശേഖമൊപ്പുമഴുയോ?—

വല്ലാസനമാചാരിപ്പതും
പലരുഖാദളിലേപ്പട്ടനാതും
ഉലക്കിശൻധർമ്മാകില്യം
കലയർമ്മത്തിനഹിന്സയാക്കണ.

മയവുംമഹിമാതിരേകവും
പ്രിയഭാവങ്ങളുംഭിറ്റിലോകിയിൽ
ജയാഹാസ്ത്രങ്ങളനേതീലു—
മുഹുഷ്ട്രനിലസ്തുച്ചവോ?

നിജശിഷ്ടർവഴിശക്കണ്ട്രനാ—
മജത്രുപ്പിയയച്ച്'വാച്ചികം,
വിജനത്താഴിൽവിസ്തൃതിചോൽ.
വിജഹിച്ചുംബല്ലാലിച്ചെന്നരാണ്

തനതുഴിയിലിഷ്ടശാസനം
വിനിയോഗിച്ചതടിച്ചമനവൻ
മനതാരിൽനിന്നച്ചിടാ,തപോ—
ധനരേതീടുമചിന്തുവെവഭവം.

അമ്മവാ,മതിവിഭ്രമത്തിനി—
നാരചൻഘനത്വിയേയയനാകക്കിൽ
കുതപ്പുകമാപ്പസന്ദര്ഭും
സൗതിഭ്രവിട്ടച്ചിരിഞ്ഞിരിക്കണ്ണം

ഉപരാഗവിധേയനാകിലു-
അപ്പാദ്രോഗംമരവുംനിശ്ചകരൻ
റൂപംസൃതിവാട്ടിരിക്കിരിന്നി-
ഷ്ടുപനാകാമതിലില്ലവിന്മായം.

പരിയേദ്വിമാനന്നതിലും
സ്രൂതിക്രൂളാചരണംസൃരിക്കാലാം.
ഖരിക്കജ്ഞനകോപപ്രേശരഹം
സൃതിഗ്രാവിൽക്കയരുന്നസാന്താനം.

അധനതപ്രഭസ്തുശീലമീ-
വിധരല്ലിൽക്കണിപെട്ടിരിക്കിലും
സപ്യദിർത്തതണിക്കണബൈതം
ഞ്ചാരമമട്ടരാളിനിതെങ്ങുമേ.

സ്രൂതിക്കന്നമറന്നതിനീരിന്നിരിന്നി-
ഷ്ടുതിയായ്ത്താൻപലത്രുംപറഞ്ഞുംവായ്യ്
ഒയ്യെങ്കിനെന്നിപ്പുള്ളെപ്പുണ്ടാണ്
ഒയ്യശ്രാകാക്കലാമാനസാന്നാരേ.

അടയാളംമേംനശീകരിയാ-
ഡിക്കാഞ്ഞാക്കതിയസത്രമായിമേ!
മടവാർന്നിരം മാനമാനിയാ-
ഡിക്കേല്ലന്നവിക്കാരംഡാന്നതാൻ.

ഒരുിതില്ല പുംബാഹിതാപയേ
 ജയിൽവാ രംബിദയംവിശിക്കു തു ത്
 അയിമാനദിതാവകാരയാ-
 ശ്രയിയാക്കന്നാൻ താപമേരെയാം.

പ്രാണയാംബുനിഡേ! വിജുക്ത ഗതാം
 കഷണാദാപായനിലാവുപോലെയും
 ഇനാവിട്ടൊങ്കോകിപോലെയും
 കഷണമഞ്ചു! തുശ്രയായ് ഭവിഷ്യുന്നതേ,

IV

ഇംഗ്ലീഷ്കാശാതാഖവിച്ചാരധാര-
 വ്യാഹർദ്ദേശരവിശ്വാജപാവയദ്ദേശു! തു
 ധീമക്ഷാവിവസ്ഥവ സതൻനയനദിയത്ത
 എഴുംജു, പ്രിയേ കരഞ്ഞമമഹോമരാച്ച.

താവത്സാധിഗതാധവക്കൂന്നണന്നി-
 ക്രാവത്സന്നിക്രതാരിണകളുംപേരി
 ശ്രീവത്സ, മഹാവിശ്വമുനാതിജയ
 പുവത്സ, മഹാവമനവിശ്വാടണാച്ച.

മാതാവിന്നളിശ്ശേരുന്നാളുമതിക്കലോമൽ
ശ്രീതാവിച്ചംമുളകരദപ്രയവല്ലികോത്ത്
ജാതാദരംമടിയിലാന്നരയങ്ങൾത്തിന്
പുതാസ്യമംബികനകന്നുതാത്മയായാം.

വേലാവിശ്വേഷമതിനാലെവിയപ്പീനാഞ്ചും
ബാലാഖാജരമുത്തുചിസൂനലലുംദേശേ
ചേലാവസ്ഥാനമത്രകൊണ്ടതു, മരം
നീലാളിക്കേൾമതികൊണ്ടിരുപോലെവെല്ലി:-

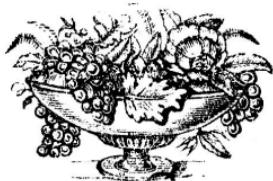
തുമിന്നർപ്പാഞ്ചതിശയിപ്പുാരദിക്കിലേഗതു
നാമിനാവാഴവത്തേ, ത്രിഭിവാന്തരത്തിൽ
ഭ്രമിപ്പമർ, യാഗമുവന്നോന്തുകരംനോറുപാരം
കാമിപ്പത്തിനയനമോധനലോകമണ്ണും.-

[ക്ഷാൻ]

സാധാരണോപ്പികളിൽവാഴുകിലുമെന്തുസാ
വേയറ്റുംനിന്നിളിപ്പകിൽവാഴുകിലുമെന്തും?
അത്യാരംധ്യാഗ്രതയേണ്ണാം സവാരണാക്കൈൽ
ഖാധാനപ്പേതവൃദ്ധദയസ്ഥിതിതന്നുവേണം.

കണ്ണാലുമെന്നായറിയാത്തരുപരിശീലനതി-
ചുണായച്ചു: വംതിൽനന്നാനയിൽതാജ്ഞിനിൽക്കാൻ
രണ്ടാണ്ണന്നിക്കശംഖണ്ണികരമണ്ണിയുായി-
ചുണായതൊന്നന്നിയുമം, സ്വതന്നുരണ്ണുംണ്ണും.

പോതംവിലാപമയി, ഭർവിധിപോയിട്ടേം
 ചേരംസുവന്നിയത്താഃപമൊരാംഷകമില്ല.
 താങ്ങ്യിതന്നീരകാരക്കണ്ണലമാത്രകേ, നിന്ത
 വാജറബാവിഗഹനംതെളിവേണ്ടിട്ടും.

THE DHARMA KALAM:
PRINTING & PUBLISHING HOUSE
LORANGANORE

106

